

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetések és nyiltterek felvételnek szabály szerint a kiadó hivatalban: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. sz.

Hirdetések felvételnek a külföldön: Bécsben: Oppelk A.-nál, Stubentauer Nr. 2. Mosca: Rudolffnál, Seilerstrasse Nr. 2.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. sz. Csak bérmentes levelek fogadhatók el. Kéziratok vissza nem küldetnek.

Szóljunk önmagunkról. Szóljunk a sajtóról és annak szabadságáról. És szóljunk azokról, kik a sajtó szabadságát korlátozni s öngyilkossági kísérleteket tettségű ürgyekkel igazolni törekednek.

most eszébe a rendes bíróságot az esküdtzéki bírósággal szemközt állítani s a sajtóvédségek egy részét, és pedig igen nagy részét a rendes bíróságok elé utasítani.

Epen az ellenkező lesz az eredmény. És az nem is lehet másként. Az egyik esetben teljesen hasonló ügynél bíró lesz a királyi törvényszék, a másik esetben pedig a sajtóvédségek. Egyik hasonló esetben három egymás fölötti bíróság hoz ítéletet irásbeli eljárás mellett; a másik hasonló esetben egyetlen bíróság hoz ítéletet szóbeli és közvetlen eljárás mellett.

A nemzet mélyebben látó elméi az igazságszolgáltatás egész birodalmában a közvetlenséget és szóbeliséget törekednek behozni. És most előlál a kormány s még ott is meg akarja azt szüntetni, a hova már egy szerencsés korszak hozta azt.

szá Kálmán s pártja? É kérdésére önkénytelenül az a felelet áll elő: büntetlenséget azoknak, kik a közszereplés terén nem tisztességesen jártak el.

Tizenöt esztendőnek keserű küzdelme kellett ahhoz, hogy a sajtószabadság a nemzetnek tulajdonába menjen át. Meg kellett ezért küzdeni Béccsel és meg kellett ezért küzdeni a csokónosság hátra néző szomorú lovagjaival. 1832-től 1848-ig tartott a küzdelem, melyben a zászlót mind végig Kossuth Lajos tartotta kezében.

Budapest, március 4.

Az általános költségvetési vitában még Komjáthy Béla és egy horvát képviselő - valószínűleg Strazián Karoly, ki horvátok által a budget-vel szemben elfoglalt álláspontot jelzende - fogtak szót.

Az országgyűlési függetlenségi pártjának ma este tartott értekezletén az államadósságok és a földteremtései kötvények tökéletesítéséről szóló törvényjavaslatok vétetven tárgyalás alá, az értekelet elhatározta, hogy azokat általánosságban sem fogadják el.

állapotának képét rajzolta le az új oktatásügyi miniszternek. Először is kimutatta, hogy a fél millió német 617 népiskolával bír, holott az 1.500.000 szlávnak be kell érni 1359 iskolával.

Az orosz forradalmárok.

A párisi „Lanterne” ma érkezett számban a következő szentpétervári levelet közli: Pétervár, márcz. 1. A nihilisták főközlönyének, a „Narod na Volja”-nak utolsó száma, néhány óra óta közkezen forog a rendőrség szemelátára nélkül, hogy ez legkevesebb is törődni látszanék vele.

A polgári elem egy része, nem tudjuk mely ezúlból azt hirsztelte a napokban, hogy a Hartmann nevű polgártárs, ki a minden oroszok ezárjának rendelete folytán fogott el mint orosz szocialista Andreusz rendőrök által: egy és ugyanaz személy volna azaz, kit mi a „Proletaire” febr. 17-iki számban mint a moszkvai kormány szolgálatában álló kémnek neveztünk meg.

Az oroszok köztársasági bizottság tagjai a következők: gróf Loris-Melikoff, Turielovics Mihály elnök; Suvaloff Andrejevics Péter volt zsendárnök és londoni nagykövet; Timásev E. A. volt belügyminiszter; gr. Pálen volt igazságügyminiszter; Ignatyev Petrovics Miklós volt konstantinápolyi nagykövet; végre herceg Uruszov N. Sz. a czári II. osztály főnöke, - rendes tagok.

Az oroszok köztársasági bizottság tagjai a következők: gróf Loris-Melikoff, Turielovics Mihály elnök; Suvaloff Andrejevics Péter volt zsendárnök és londoni nagykövet; Timásev E. A. volt belügyminiszter; gr. Pálen volt igazságügyminiszter; Ignatyev Petrovics Miklós volt konstantinápolyi nagykövet; végre herceg Uruszov N. Sz. a czári II. osztály főnöke, - rendes tagok.

A végrehajtó bizottság. A Loris-Melikoff ellen elküvetett merénylőtről az újabb hírek következőleg hangzanak: A merénylőt Loris-Melikoff grófra rettene hatással volt. A mint a czáar a nehéz missióval a nihilizmus elnyomásával megbizta, szó szerint ezeket mondta: kedves tábornok, nagyon fiatalom, hogy a gyilkosok golyóinak kiszolgáltatnak; én szeretném, ha csak engem érne a sötét sors, mely nekem van száma, de magasabb kötelességek parancsolják, hogy a társadalom megmentését a legalkalmasabba bizzam s azért léged kellett a veszélyes állásra helyezem. A czáar sejtelve rövid idő múlva teljesült Loris Melikoff márcz. 25-én fenyegető levelet kapott Petrov aláírás-

sal, melyben közli vele a forradalmi törvényeseknek febr. 24-én este hozott ítéletét. Ez írtabon értesítik az elilt Loris-Melikoffot, hogy az ítélet végrehajtásával több egyen bizatot meg, ez tehát okvetlenül végre fog hajtatni.

Mondják, hogy a merénylő még másodsor is löni akart Loris-Melikoffra, mely szándékát azonban a gróf egy útsággal megghiúította. Erre a grófnak, a kísértében levő kózákok segítségével sikerült a merénylőt, ki tisztességesen volt öltözödvé, elfogni. A gróf aztán a merénylőt el felkiltással „Pizkó!” felfofotta.

Az oroszok köztársasági bizottság tagjai a következők: gróf Loris-Melikoff, Turielovics Mihály elnök; Suvaloff Andrejevics Péter volt zsendárnök és londoni nagykövet; Timásev E. A. volt belügyminiszter; gr. Pálen volt igazságügyminiszter; Ignatyev Petrovics Miklós volt konstantinápolyi nagykövet; végre herceg Uruszov N. Sz. a czári II. osztály főnöke, - rendes tagok.

A végrehajtó bizottság. A Loris-Melikoff ellen elküvetett merénylőtről az újabb hírek következőleg hangzanak: A merénylőt Loris-Melikoff grófra rettene hatással volt. A mint a czáar a nehéz missióval a nihilizmus elnyomásával megbizta, szó szerint ezeket mondta: kedves tábornok, nagyon fiatalom, hogy a gyilkosok golyóinak kiszolgáltatnak; én szeretném, ha csak engem érne a sötét sors, mely nekem van száma, de magasabb kötelességek parancsolják, hogy a társadalom megmentését a legalkalmasabba bizzam s azért léged kellett a veszélyes állásra helyezem. A czáar sejtelve rövid idő múlva teljesült Loris Melikoff márcz. 25-én fenyegető levelet kapott Petrov aláírás-

A végrehajtó bizottság. A Loris-Melikoff ellen elküvetett merénylőtről az újabb hírek következőleg hangzanak: A merénylőt Loris-Melikoff grófra rettene hatással volt. A mint a czáar a nehéz missióval a nihilizmus elnyomásával megbizta, szó szerint ezeket mondta: kedves tábornok, nagyon fiatalom, hogy a gyilkosok golyóinak kiszolgáltatnak; én szeretném, ha csak engem érne a sötét sors, mely nekem van száma, de magasabb kötelességek parancsolják, hogy a társadalom megmentését a legalkalmasabba bizzam s azért léged kellett a veszélyes állásra helyezem. A czáar sejtelve rövid idő múlva teljesült Loris Melikoff márcz. 25-én fenyegető levelet kapott Petrov aláírás-

A végrehajtó bizottság. A Loris-Melikoff ellen elküvetett merénylőtről az újabb hírek következőleg hangzanak: A merénylőt Loris-Melikoff grófra rettene hatással volt. A mint a czáar a nehéz missióval a nihilizmus elnyomásával megbizta, szó szerint ezeket mondta: kedves tábornok, nagyon fiatalom, hogy a gyilkosok golyóinak kiszolgáltatnak; én szeretném, ha csak engem érne a sötét sors, mely nekem van száma, de magasabb kötelességek parancsolják, hogy a társadalom megmentését a legalkalmasabba bizzam s azért léged kellett a veszélyes állásra helyezem. A czáar sejtelve rövid idő múlva teljesült Loris Melikoff márcz. 25-én fenyegető levelet kapott Petrov aláírás-

A végrehajtó bizottság. A Loris-Melikoff ellen elküvetett merénylőtről az újabb hírek következőleg hangzanak: A merénylőt Loris-Melikoff grófra rettene hatással volt. A mint a czáar a nehéz missióval a nihilizmus elnyomásával megbizta, szó szerint ezeket mondta: kedves tábornok, nagyon fiatalom, hogy a gyilkosok golyóinak kiszolgáltatnak; én szeretném, ha csak engem érne a sötét sors, mely nekem van száma, de magasabb kötelességek parancsolják, hogy a társadalom megmentését a legalkalmasabba bizzam s azért léged kellett a veszélyes állásra helyezem. A czáar sejtelve rövid idő múlva teljesült Loris Melikoff márcz. 25-én fenyegető levelet kapott Petrov aláírás-

A végrehajtó bizottság. A Loris-Melikoff ellen elküvetett merénylőtről az újabb hírek következőleg hangzanak: A merénylőt Loris-Melikoff grófra rettene hatással volt. A mint a czáar a nehéz missióval a nihilizmus elnyomásával megbizta, szó szerint ezeket mondta: kedves tábornok, nagyon fiatalom, hogy a gyilkosok golyóinak kiszolgáltatnak; én szeretném, ha csak engem érne a sötét sors, mely nekem van száma, de magasabb kötelességek parancsolják, hogy a társadalom megmentését a legalkalmasabba bizzam s azért léged kellett a veszélyes állásra helyezem. A czáar sejtelve rövid idő múlva teljesült Loris Melikoff márcz. 25-én fenyegető levelet kapott Petrov aláírás-

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRCZÁJA.

Olympia kisasszony.

Mások gyermekeinek atyja. III. Ne bíznak az alvó kocsisban. (Folytatás.) Jól van, menjen, tehát holnap, és értsen meg jól, egy szót se szóljon. Én hallgatag vagyok, mint a sir; senki sem tudja, hogy mi történik lenn... de a száz frank még mindig áll? Hogyne, minél ügyesebb és hallgatótabb... Már mondtam, hogy hallgatag leszek... tehát holnap... Alig távozott el a kocsis. Péter a fűdalomtól lesujtva egy karszéke dőlt; két kezével előfőte arcazt, mint a gyermek könnyezett, és jajgatott: Oh! Istennem, ő el van veszte!... ki tudhatta meg! mi boldogtalank vagyunk... mily borzasztó bűnhözés! A szobrász dokogott és a hallottak folytán el volt rémülve. Midőn a szakácsné jelenteni jött, hogy a reggeli az asztalon van, a keretben eldőlt a talpa; gelyei nedvesek voltak, arca halálsápadt volt; folyótonosan azon törte fejt, hogy ki lehet a rejtelmes idegen, ki annyira elrejtett. Midőn a szolgáló elhült arcazt látta, azt mondta, hogy elaludt és hogy egy borzasztó alomra ébredt fel. Az asztalhoz állt, de használatlan iparkodott enni. Félre taszította tányerjét, az asztalra könyökölt, és folyótonosan tanakodott, mintha reménylené, hogy nagy megerőfeszítéssel talán mégis jut valami eszébe. Használatlan fáradság volt... Csengétség hallatszott, és közvetlenül ezután belépett a kocsi, és jelenté, hogy a kocsis, ki már reggel itt volt, ismét szólan

kíván valé, a szobrász megparancsolta, hogy veszek mittermébe, ezután előbta asztalkendőjét, és rögton oda ment. A kocsis nevére várt reá. Midőn meglátta, rekedt hangján felkiáltott: Ujszög mondd! képzelmé mit találtam midőn felemeltem pármámot, hogy szántani vigyem? Mit? vető oda Péter izgatottan, egy névjegyet? A lakást. Nem; de majd nem annyit. Most egy mocskos tárczában kerégtél és egy szines papírt veit ki. A magzónó lakást, ki lehetett tudni, egy zálog-lázi elismervény által, mely egy hat frankért elzalogosított felöltőről áll. És hogy nyerhet ön felvilágosítást ez által? Ez nagyon egyszerű. Ha valamit elzalogosítottunk kényszerre, vagyunk megmondani nevének és lakásunkat. Én majd elmegyek a zálogház irodájába és így szólok: „Uram én ezt kocsimban találtam, én vissza akarom adni tulajdonosának; ez nagyon jól van így, ő bizonylan keresni fogja az elismervényt, és én meg találtam.” Majd megmondják a lakást, a számat és... például azon ürgy alatt, hogy behajtsam tőle a pénzt, mellyel az éji kocsizásért tartozik elviszem neki elismervényét... On ezen kívül esik polgártárs: ha megfizeti én azért önnék nem adom vissza De én közölöm láttam emberemet, és rögton elővök ide, tudtára adni lakását és nevet. Adja nekem ezen elismervényt. Boocsánat... még mindig áll a száz frank? Azonnal megadom. Oh! nem szürgős polgártárs. Önnel is úgy tesztek: mint a másikkal; én bízom. Costin Péter kezében tartá a elismervényt, és elolvasta, ha nem szolgált-e utmutatásul. De nem. A felöltő az nap zálogosítottott el. Mily nyomorult szegény ember lehet az, ki ilyen borzasztó időben kényszerre van felöltőt hat frankért a zálogházba adni? és mily érdeke lehet ilyen embernek a mult éj rejtelmét furkészni? Használatlan gondolkozott, semminék sem juthatott nyomára, nem tudta eltalálni. A fiatal leány kit Costolade-hoz kísért, egy igen gazdag ember menyasszonya volt, ezen ember nem volt Párisban és csak tíz nap múlva kellett megérkeznie; a házasságnak két hét múlva kellett végre mennie. Ő meg volt győződve, hogy az ifjú grófnőre nem gyának szeni. Az ő szerelmök... melyet majd később elbeszélünk - rohamosan fejlődött. Ők találkoztak, a bűn elkövetett... bennök a szégyen, a esztégedés, a lelkiifradás, a szerelm és az érzékség küzdött. Ez nem volt bűn, hanem szerencsétlenség. Costin Péter úgy érezte (igaz volt-e?) hogy ő a főbűnös, és minden áron jóvá akarta tenpi a multat. Mit törődött ő a vagyonnal, életével? Ő el volt, határozva, hogy a kis grófnőt mintfél oldoztat hozhat: hogy kitépheti szívéből a szerelmet, mely tőnkre tette, és hogy a szép gyereket emléket is eltörölheti... Az örült... A papirt még mindig kezében tartá és azon törte fejt, hogy mitevő legyen. A kocsis btszke volt diadalra, örült a sikernek és várakozott. Az ifjú szobrász így szólt: On nagyon fíradt és talán szeretne pihenni. Oh! polgártárs, ne törődjék azzal, ha fíradt vagyok-e vagy sem, én mindig betöltöm helyemet, és szükség esetén a bakon alszom; különben Bibi ezt már megszokta. Én mindenre vagyok, mit ön parancsol. Tud ön hajtani ma? Nem nagyon fíradt lova? Hiss ez nem ugyanaz; a másik pihen. Bibi friss, jó kedvű és gyors. Én elmegyek önnel ezen embert felkeresni; ön utatásom szerint fog eljárni. Ah! uram, önnék épen így ember kell; én jó kocsis vagyok. Ez azonban nem foglaltatik benn a száz frankban; ez soronkivüli munka. Ha ellenére van szöjlon nyíltan. Am legyen. Mi indultunk. Készüljön. Szolgáljára állok... azonban figyelmeztetnem kell, hogy várjon még vagy tíz perczig. Midőn a reggel megtaláltam az elismervényt, megfellekedtem a leversől... pedig igen jó gyomorom van... tegnap óta egy harapást sem ettem, és most oly éhes vagyok, mint a farkas. Ha ön megengedi, hogy haza menjek enni, és egy kissé megabrokoljam Bibit, akkor aztán akár éjfélig kocsiháztartok.

Én, ön éhes! Abrakoltassa meg lovát, és míg én felöltözöm, ön elmeleket enni. Ezután Costin csemetett, a szolgáló belépett. Készitsen reggelit ezen kocsis számára. On tetszik nekem polgártárs, ez már szép! ön derék ember! De én sem vagyok háltalan és bizton elmondhatja, hogy jó kocsisra tett szert. Siessen szölt Péter, midőn elhagyta a műtermet. Hagyja el polgártárs, én készen leszek. Hamar menyekse, terítsen fel, én megettem lovatam és rögton vissza jövök... Ezután szemelével hunyorított, nyelvével esattantott, és parancsolta: Azt megmondom, jó reggelit adjon! Egy órával később Costin Péter a kocsi-ban állt. A kocsis elbeszélte a szolgálónak, hogy Racotnak hívják, és midőn a Montmartre boulevardon a zálogház előtt leszállott a bakról, így szólt a „polgártársához”: Legyen egy kis türelemmel! ily helyeken gyakran tovább kell várnom, mint óhajtának; ha felmegyünk és azt gondoljuk, hogy egyedül les-zünk, épen akkor temérek néppel találkozunk!... Párisban oly nagy a nyomor! Legyen egy kis türelemmel! Mig Costin Péter a kocsi szegletébe húzódvá, keresztbe font karokkál, nagy felkénykölve fejtét kezére hajta, teljes bizalommal, de izgatottan várta a tulajdonosának eredményét, Racot felment a lépcsőn és így szólt önmagához: Egy részt kezembem van az ember, ki oly jól fizet; ma este meg kell fizetnie a mostani fuvart és a többi majd megfizeti. Ennek érdekében áll elrejtőnem. Nem szükséges, hogy az első-nok nekí és a másikkal elbeszéljem mindent. Az nagyon jó lenne, ha es is megfizena valamivel. Ézen időben elmékedés után Racot belépett a zálogház irodájába. Egy kéresem lenne uram. Nem tudná megmondani, hogy kié ez az elismervény? Ezzel előmutatta a papírt. Miért? kérde a hivatalnok bizalmatlanul.

Teremtette! nem azért kérdem, mintha kiakarnám váltani. A hivatalnok kinyitotta könyvét, egy sajtóság tekintetel velet a kocsisra és kérde: Hogy jutott ezen elismervény kezei közé? Oh! kedves öregem, ezen modor egészen helytelen... Te udvariasabb is lehetnél... Ézen elismervényre ma reggel tilalom tet-tett... és én kénytelen vagyok ott elfogatni, ha nem magyarázza meg, miként jutott birtokába. Racot e szóra: elfogatni! nagy zavarba jött és nyitott szájjal állott. Ah! ez már különös... Nos tehát uram, a dolog így történt... Most elbeszélte, hogy előttevaló éj egy egységét vitit, ki a papirt a kocsi-ban elvesztette. Mit után ezen ember nem fizette meg a vitelért, most szeretné tudni lakását és nevet. Az elismervényt megtartották és a lakást tudtára adták. A fenyegetés egészen megzavarta Racot-ot. Milyen felsőhajított, és midőn lement morgogó: Ah! száz frank miatt én nem győztörtem magamat; kivéve ha a másik is lépne ker-relne... Midőn Costin Péter jónni láta, felnyit-totta a kocsi ajtaját és a kocsis így szólt hozzá: Most sem sokat tudunk... először is majdnem elfogtak és azt állították, hogy tolvaj vagyok... a nevet ugyan megmondották, de az elismervényt lefoglalták... mert erre ma reggel tilalom tettetett... Atkozott; riadt fel Costin; és e név. Masset Henrik. Masset, Masset! ismétléle Costin elgondol-kozva... én nem ismerem. Akarja-e, hogy nyíltan szóljak, én azt hiszem, hogy ezen elismervényt egy más ur vesztette el - kit előbb vittem - és hogy ember-rünknek semmi köze sincs hozzá; de legyen, én meg akarom érdemelni a pénzt, melyet adott; két nap lefolyása alatt feltaláltam emberünket. Bizton igéri? On tudja, hogy Racot megakarja érdemelni a kapott pénzt... és két nap alatt tudni fogja az illető nevet. (Folytatása követkeik)

Én, ön éhes! Abrakoltassa meg lovát, és míg én felöltözöm, ön elmeleket enni. Ezután Costin csemetett, a szolgáló belépett. Készitsen reggelit ezen kocsis számára. On tetszik nekem polgártárs, ez már szép! ön derék ember! De én sem vagyok háltalan és bizton elmondhatja, hogy jó kocsisra tett szert. Siessen szölt Péter, midőn elhagyta a műtermet. Hagyja el polgártárs, én készen leszek. Hamar menyekse, terítsen fel, én megettem lovatam és rögton vissza jövök... Ezután szemelével hunyorított, nyelvével esattantott, és parancsolta: Azt megmondom, jó reggelit adjon! Egy órával később Costin Péter a kocsi-ban állt. A kocsis elbeszélte a szolgálónak, hogy Racotnak hívják, és midőn a Montmartre boulevardon a zálogház előtt leszállott a bakról, így szólt a „polgártársához”: Legyen egy kis türelemmel! ily helyeken gyakran tovább kell várnom, mint óhajtának; ha felmegyünk és azt gondoljuk, hogy egyedül les-zünk, épen akkor temérek néppel találkozunk!... Párisban oly nagy a nyomor! Legyen egy kis türelemmel! Mig Costin Péter a kocsi szegletébe húzódvá, keresztbe font karokkál, nagy felkénykölve fejtét kezére hajta, teljes bizalommal, de izgatottan várta a tulajdonosának eredményét, Racot felment a lépcsőn és így szólt önmagához: Egy részt kezembem van az ember, ki oly jól fizet; ma este meg kell fizetnie a mostani fuvart és a többi majd megfizeti. Ennek érdekében áll elrejtőnem. Nem szükséges, hogy az első-nok nekí és a másikkal elbeszéljem mindent. Az nagyon jó lenne, ha es is megfizena valamivel. Ézen időben elmékedés után Racot belépett a zálogház irodájába. Egy kéresem lenne uram. Nem tudná megmondani, hogy kié ez az elismervény? Ezzel előmutatta a papírt. Miért? kérde a hivatalnok bizalmatlanul.

